

รายงานการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านตามแนว PISA เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย

กฤติยา วรศรี

Kritiya Worasri

Bunyawatwitthayalai School, Paholyothin Road, Hua Wiang, Muang, Lamphang, ๕๒๐๐๐, Thailand

บทคัดย่อ :

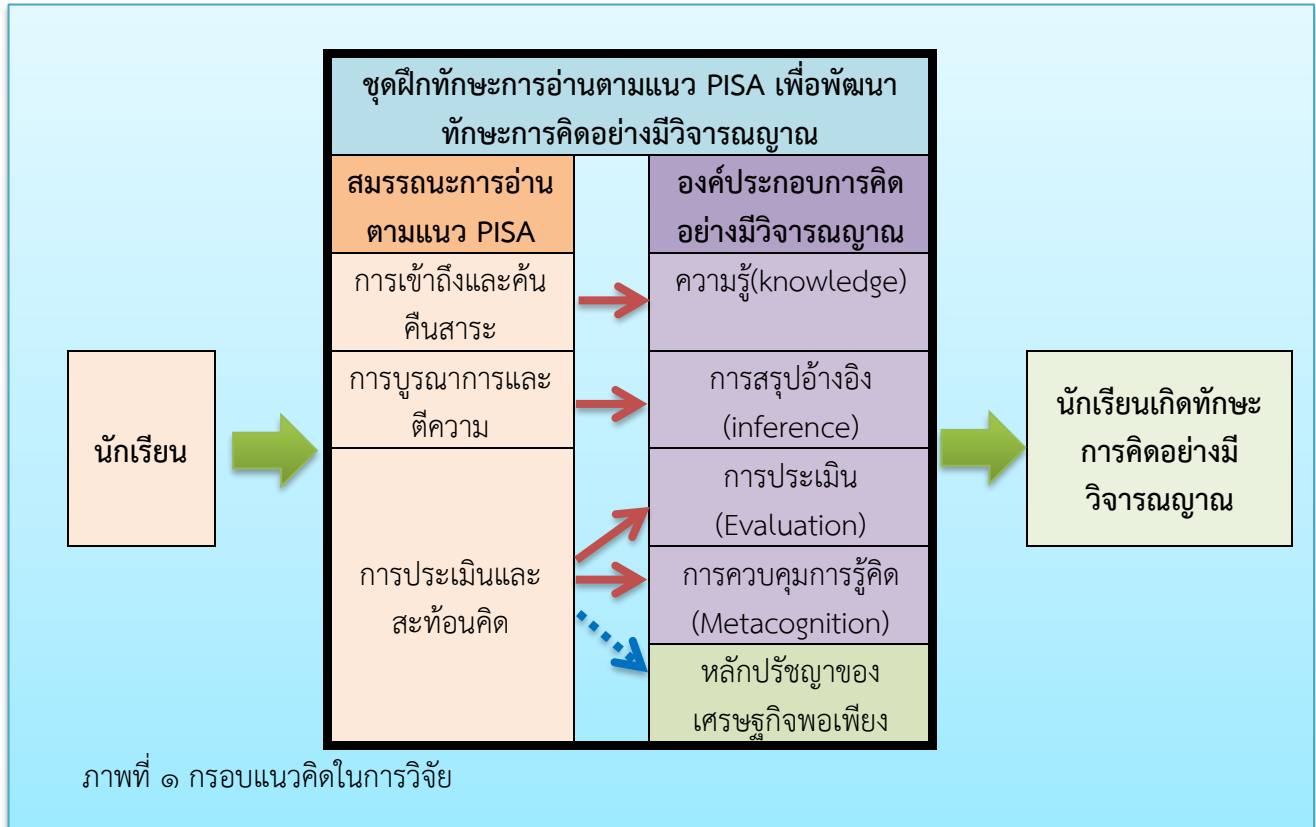
การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านตามแนว PISA เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านตามแนว PISA กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบุญวาทย์วิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๕๘ จำนวน ๓ ห้อง คือ ห้อง ม. ๒/๕, ๒/๘, ๒/๑๔ จำนวน ๑๔๑ คน เครื่องมือที่พัฒนาขึ้นครอบคลุมตามสมรรถนะการอ่านตามแนว PISA และสอดคล้องกับองค์ประกอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดของทำ โรเจอร์ ซีบรอร์ และรอนนิง ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนและจัดทำรายงานการวิจัย

ผลการวิจัย :

- ๑) ชุดฝึกทักษะการอ่านตามแนว PISA เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ครอบคลุมตามสมรรถนะการอ่านตามแนว PISA และสอดคล้องกับองค์ประกอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดของทำ โรเจอร์ ซีบรอร์ และรอนนิง ประกอบด้วยบทอ่านจำนวน ๕ เรื่อง
- ๒) นักเรียนที่ได้ใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเท่ากับ ๕.๖๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังเรียนเท่ากับ ๑.๔๐ ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าและการกระจายของข้อมูลน้อยกว่าคะแนนก่อนเรียน

ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านตามแนว PISA เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณและรูปแบบข้อสอบการอ่านตามแนว PISA และได้สังเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพต่อไปนี้

จากนั้นจึงได้ทำการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านตามแนว PISA เพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ โดยให้มีความครอบคลุมตามสมรรถนะการอ่านตามแนว PISA และสอดคล้องกับองค์ประกอบ
 การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณตามแนวคิดของทำ โรเจอร์ ซีบรอร์ และรอนนิง (๑๙๙๕ อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี
 และคณะ, ๒๕๔๔) ตามโครงสร้างแบบฝึกต่อไปนี้

ตารางที่ ๒ กรอบโครงสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านตามแนว PISA

ที่	บทอ่าน	สมรรถนะ การอ่านที่ ประเมิน			องค์ประกอบการ คิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ				รูปแบบข้อสอบ					
		เข้าถึงและค้นสาระ	บูรณาการและตีความ	ประเมินและสะท้อนคิด	ความรู้	การสรุปอ้างอิง	การประเมิน	การควบคุมการรู้คิด	แบบเลือกตอบ				แบบ เขียน	
									คำตอบเดียว	หลายคำตอบ	เชิงซ้อน	กลุ่มคำตอบ	จำกัดคำตอบ	การสร้างคำตอบอิสระ
๑	ตัวอักษรภาษาอังกฤษกับสิ่ง สำคัญในชีวิต	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓
๒	กริยา-กริยา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓
๓	Carbon footprint	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓
๔	“ร้าน ๐ บาท” ขายอะไร ? ทำไม “ร้านสะดวกซื้อ” ยักษ์ใหญ่ ต้องสะดุ้ง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓
๕	ค่าน้ำนมยุค ๒๐๑๕	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓

หลังจากพัฒนาจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและการใช้ภาษาในการ
 สื่อความ และให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วจึง
 นำชุดฝึกไปใช้

ผลการเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านตามแนว PISA

ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียน โดยใช้บทอ่านที่ ๑ ตัวอักษรภาษาอังกฤษกับสิ่งสำคัญในชีวิต จากนั้นดำเนินการพัฒนานักเรียนโดยใช้บทอ่าน จำนวน ๓ เรื่อง ได้แก่ กริยา-กริยา, Carbon footprint และ “ร้าน ๐ บาท” ขายอะไร? ทำไม “ร้านสะดวกซื้อ” ยักษ์ใหญ่ต้องสะดุ้ง และให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้บทอ่านที่ ๕ คำน่านมยุค ๒๐๑๕ แล้วจึงรวบรวมคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ ๓ ต่อไปนี้

ตารางที่ ๓ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้ใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

กลุ่มตัวอย่าง	n	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
ก่อนเรียน	๑๔๑	๔.๐๘	๑.๔๓
หลังเรียน	๑๔๑	๕.๖๘	๑.๔๐
ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น		๑.๖๐	

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้ใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเท่ากับ ๕.๖๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หลังเรียนเท่ากับ ๑.๔๐ ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าและการกระจายของข้อมูลน้อยกว่า คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ก่อนเรียนซึ่งมีค่าเท่ากับ ๔.๐๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนเรียนเท่ากับ ๑.๔๓ และมีพัฒนาการคิดเป็นค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๑.๖๐ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- ๑) ควรมีการพัฒนาแบบฝึกการอ่านที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาภาษาไทย เช่น วรรณคดี หลักภาษา เพื่อให้การพัฒนาการเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ไม่จำเพาะเน้นที่การสอนทักษะการอ่าน
- ๒) การจัดเก็บรวบรวมคะแนนควรแยกย่อยออกเป็นองค์ประกอบย่อยเพื่อง่ายต่อการวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียน

บรรณานุกรม

- เกียรติก้องดี เจริญวงศ์ศักดิ์. (๒๕๔๘). **สายต่านักคิด**. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.
- ทีศนา แคมมณี และคณะ. (๒๕๔๔). **วิทยาการด้านการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: บริษัท เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด.
- พัชรินทร์ อารมณีสาวะ (๒๕๕๗). **การประเมินการรู้เรื่องการอ่านของ PISA ๒๐๑๕**. นิตยสาร สสวท. ปีที่ ๔๒ ฉบับที่ ๑๘๙ กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๕๗.
- วรรณิ์ แกมเกต. (๒๕๕๑). **วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (๒๕๕๕). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ ๒๑**. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๖). **ผลการประเมิน PISA ๒๐๑๒ คณิตศาสตร์ การอ่าน และวิทยาศาสตร์ บทสรุปสำหรับผู้บริหาร**. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๕๗). **รูปแบบและตัวอย่างข้อสอบระดับชาติและนานาชาติ**. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการการจัดทำเครื่องมือวัดผลด้านทักษะการคิด วันที่ ๑๕-๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ โรงเรียนแม่เมาะวิทยา อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง.